

GORZELNICTWO

Pod redakcją Wiktora Syniewskiego, prof. c. k. Szkoły politechn. we Lwowie
oraz Tadeusza Chrzászcza, dyrektora Szkoły gorzelniczej w Dublanach
i Andrzeja Krupy, prof. c. k. Szkoły przemysłowej w Krakowie.

O zastosowaniu ropy naftowej jako opału w gorzelni.

(Dokończenie).

Ropę stosują już w kilkunastu gorzelniach galicyjskich do opału kotła parowego i we wszystkich pobiła ona zaraz na wstępie węgiel kamienny nie tylko tem, że kalkulacja jest wielce korzystna, lecz także innemi dobrymi stronami stosowania jej jako opału.

Dla ilustracyi podajemy poniżej na zakończenie sprawozdanie techniczne o tym opale z gorzelni brzozdowieckiej:

Rentowność ropy jako materiału opałowego w gorzelni w Brzozdowcach.

Kontyngent dozwolony 1250 hl.

Produkcya dzienna 7 hl.

Urządzenie gorzelni: W roku 1908 od fundamentów odbudowana i podniesiona do rzędu gorzelni wzorowo i umiejętnie urządzonych.

Kocioł parowy kornwalijski z 1 rurą płomienną o powierzchni ogrzewalnej 35 m^2 .

Ciśnienie maks. 6 atm.

Komin mурowany 22 m wysoki o średnicy górnej 60 cm.

Przewody i powierzchnie parowe nie izolowane.

Warunki dodatnie gorzelni:

Obfitość własnem ciśnieniem dopływającej wody pozwala na skrócenie ruchu gorzelni bez natężenia do 6 godz.

Warunki ujemne:

1. Komin fabryczny okalają góry, wyższe od niego, przez co ciąg znacznie osłabiony;

2. Woda do zasilania posiada bardzo wysoki stopień twardości;

3. Urządzenie instalacyi ropnej pro-wizoryczne — wadliwie wykonane.

Trwanie kampanii: 7 miesięcy.

Obmurowanie kotła dla węgla.

Przez 2 miesiące węgiel pruski orzech nr. 1. o wartości kalorycznej 7000; koszt 1 ctnm. wraz z dostawą 3 K.

Przez $1\frac{1}{2}$ miesięcy używano drzewa brzozowego suchego, koszt lokalny wraz z dostawą 9 złr. = 18 K.

Przez $3\frac{1}{2}$ miesięcy używano ropy borysławskiej w beczkach; koszt 1 ctnm. wraz z dostawą 2 K. 50 h.

Do dziennej produkcyi 7 hl. wypalano dziennie:

węgla przeciętnie 9 ctnm. włącznie z ubytkiem na kradzież;

drzewa przeciętnie $\frac{6}{5}$ sagów włącznie z ubytkiem na kradzież;

ropy przeciętnie 5 ctnm.

Przy uwzględnieniu cen powyższych przedstawiał się rachunek następująco:

Przy węglu 9 ctnm. po 3 K. 27 K.

„ drzewie $\frac{6}{5}$ sagów po 18 K. 21·60 K.

„ ropie 5 ctnm. po 2·50 K. = 12·50 K.

do tego na amortyzacyę urządzenia i oprocentowanie kapitału zakładowego 3 K., więc razem 15 K. 50 h.

Najgorzej przedstawia się rachunek z węglem, a to dlatego, że węgiel potrzebując znacznych ilości powietrza napotykał na następ. zapory:

a) osłabienie ciągu komina przez okalające góry;

b) powierzchnia ogrzewalna kotła w stosunku do zapotrzebowania pary (35 m^2) absolutnie za mała, przez co natężenie kotła było zbyt silne i forsowne